

Finansministeren: Seg erkjender, at saaledes som § 3 nu er foreslaaet redigeret, er den i hoieste Grad tydelig, og at den ganske udtrykker den Tanke, som jeg antager, at Thinget ved den Behandling var enig om at sige udtrykt ligennem denne Paragraph. Seg kan altsaa kun tiltræde det Forslag, som er stillet af det ærede Udvalg.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Ændringsforslag af Udvalget:

§ 3 redigeres saaledes:
 For Statsforfæring, om hvis Bortebliven der ikke ved denne Lovs Kundgjørelse er sket Anmeldelse til Finansministeriet, kan Forældelsen først begynde at løbe fra Lovens Kundgjørelse. For Statsforfæring, om hvis Bortebliven der allerede er sket Anmeldelse til Ministeriet for Lovens Kundgjørelse, løber derimod Forældelsestiden fra den skete Anmeldelse, dog at Forældelsen ikke indtræder inden Udgangen af Aaret 1872.
 Vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Sagen i sin Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Da Sagen ønskede at yttre sig, gik man til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (see Tillæg C) vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Da Sagen nu er færdig her i Thinget, vil Lovforslaget blive tilstillet Formanden for Folkethinget med Anmodning om der at forelægge det.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
 Tredie Behandling af Forslag til Pensionlov.
 (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1399 ff.)

Til denne Behandling vare følgende Ændrings- og Ændringsforslag fremkomne:

Ændringsforslag til § 2:

1) Af Finansministeren:

Paragraphen affattes saaledes:
 Ret til Pension bortfalder ved Embedsfortabelse eller naar Embedsmanden affædtes som dømt for nogen i den offentlige Mening værende Handling.

Har Affædigelsen sin Grund i andet, ifølge en retskraftig Dom eller ved Embedsmandens egen Tilstaaelse beviist utilbørligt Forhold, som findes at maatte svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid, kan han kun ved særlig Lov opnaae Pension.

Derfor der ikke allerede habes saadant Bevis for det Forhold, hvorpaa Affædigelsen begrundes, kan dette efter Affædigelsen gjøres til Gjenstand for Undersøgelse og Paaskjendelse efter de for Justitsfagers Behandling gjældende Regler, selv om Strafanvar ikke kan gjøres gjældende. Indtil endelig Dom i saadan Sag er falden, og, dersom saavel denne som nedennævnte Afgjørelse gaar Embedsmanden imod, fremdeles indtil Lovforslag om hans Pension kan forelægges Rigsdagen, er han berettiget til at oppebære $\frac{2}{3}$ af fuld sædvanlig Pension.

Afgjørelsen af, om det Forhold, som har bevirket Embedsmandens Affædigelse, og som er beviist paa en af de ovenanførte Maader, er at ansee for værende i den offentlige Mening eller maa svække den for hans Embedsstilling nødvendige Agtelse og Tillid, henvises altid til en særegen Myndighed, sammensat af 5 Mænd, som udnævnes af Kongen paa 6 Aar ad Gangen, og af hvilke de 2 skulle vælges iblandt Medlemmerne af overordnede Domstole. Der tillægges ikke disse Mænd nogen Løn.

2) Af Bruun og Sonne:

Paragraphen affattes saaledes:
 Ret til Pension bortfalder ved Embedsfortabelse eller naar Embedsmanden affædtes